

loskondige bleef maar serieus niet ingrijpen. Fermont: 'Toen heb ik wel even op het punt gezeten om iets te doen. Toch is me realiserende dat ik de fotograaf ben, niet de verloskundige. Ik ben ook niet bevleugeld om in te gragen.'

'Vroeger nam Merry de bevallingen mee naar huis,' vertelt Denney Ter Steege later. 'Nu belt er nu een gebouwster in de auto met mij of een geboortefotograaf met wie ze bevriend is om na te poseren.'

Als de traenen zijn gedroogd, schaadt Fermont moesteloos over op het bezoekje dat je als fotograaf voor elke gebouwster moet schrijven. Ze legt uit dat er 700 tot 800 liter water in een bevallend buik kan vallen over haar favoriete bevalling: die met de baarmoeder, want dat levert 'gravidig' foto's op. Ook stijgt ze de ene na de ander van hypnobirthing, een therapie waarbij begrippen als pijn en angst tijdens de bevalling niet bestaan en geloven een aanspraak zijn voor weeset. 'Daarbij is je rugina een must,' merkt Ter Steege op vanuit de hoek van de kamer.

Fermont vindt gebouwsters bij uitstek een geschikte gebouwster om in fotografen: 'Een bevalling is zoets puurs, zoete emotioneel. De mensen poseren niet, de adrenaline pompt rond, dat krijg je als fotograaf vanniet meer.' Sinds ze twee jaar geleden moeder werd van dochter Liv, merkt ze dat gebouwsters haar nog meer aangrijpen.

Op haar laptop schrijft ze door honderden foto's moeders nüllies met hun ogen na een uitputting, maar zo te zien geslaagde bedevaarteling, een getatoeëerde vader omholt zijn pasgeboren kind en opa en oma vieren hun eigen feestje na de geboorte van hun kleinkind. Met die foto's diept Fermont een nerveuze vermelding in de wacht bij de jaarlijkse finalebijeenkomst van de International Association of Professional Birth Photographers, zeg-

maar de World Press Photo van de bevallingsfotografie.

Fermont werd in 2012 als eerste niet-Amerikaanse fotograaf toegelaten tot de IAPBP, met meer dan 1.200 leden in 42 landen. Zelf hield ze zo ongeveer veertig collega's op in Nederland en België. 'Daardoor kan ze ook bij anderen te raden gaan als ze het even niet weet,' zegt Ter Steege. 'Hijzelf nam netstag bij een energiemaatschappij om te helpen met de administratie en de werkshop van hun bedrijf.' Zij was lichter met die foto's bezig en werd steeds enthousiaster over haar werk. Toen ik voor een mail van een klant tot te beantwoorden, dacht ik: ik heb gewoon jaloers op haar.'

In een paar jaar tijd is er het nodige veranderd in de geboortefotografie. In Nederland en België is de beroepsgroep hard gegroeid: er zijn honderd fotografen uit beide landen zijn aangesloten bij geboortefotografen.com, een website die een jaarlijks bijdrage vraagt van 495 euro en 25 foto's van dezelfde gebouwster bij wijze van beloofte. Wie wordt toegelaten, verdient er een plekje met op de Negenmaandenbeurs.

Door zich te vereenzigen hopen de geboortefotografen tot betere afspraken te kunnen met ziekenhuizen. Na nog mag elk ziekenhuis zelf beslissen of een fotograaf er welkom is om een gebouwster vast te leggen. Fermont schat dat er op een totaal van 1.211 bevallingen een lezer of -dien is geweigerd bij een bevalling in een Nederlands ziekenhuis. In alle gevallen betrof dat een laterezaa.

Het is cruciaal dat je als geboortefotograaf aannemt wat je wel en niet kunt maken, zegt Fermont. Ze sluit niet uit dat ziekenhuizen geen geboortefotografen meer willen toelaten als er niet veel richtlijnen komen. Het is nodig dat de fotografen zich vereenzigen en de 'behouwen' er vanaf gaan worden gesteld, zegt ze. 'Van de goede geboortefotografen durf ik te zeggen dat geen zie-

Mensen poseren niet, de adrenaline pompt rood

kenhuis last van ze heeft. Maar er heeft er zich maar een verkeerd te gedragen en je hebt als beroepsgroep een stempel waar je nooit meer van afkomt.'

Fermont: 'Een bevalling is niet alleen iets intiem, het is ook erg medisch. Je hebt te maken met strenge hygiëne-eisen. Ik zeg altijd tegen de gynaecoloog zeg me waar ik mag staan, ik luister naar jou.' En als de vacuümポンプ maakt te pas komt? 'Dan fotografeer ik de pomp. Of het momentje dat het kindje eruit komt. Het belangrijkste in de bevalling moet zijn alsof ik er niet bij ben geweest.'

De de B&B heeft Denise een pracht van een babypop geschenkt. Verlokkende Gwen maakt alweer missie-in-place voor de volgende bevalling, terwijl Steven/Denney het rubberen lijfje van Gilles houden en weer wigt. 'Mijn voorlaatste wog. En ik moet ze allemaal nog aangrijpen.' Op tafel is de chocola verruild voor beschuit met muisjes - Fermont: 'Ook altijd leuk om een foto van te maken.'

Of de 'ouders' nog prijs hadden gesteld op een foto van de moederkoek, vraagt Fermont. Al, zie je Laura denken. Die vraag had zij moeten stellen. En had ze niet even moeten informeren of het licht een mocht voorlet te beginnen met foto's maken? Dat is regel één voor een geboortefotograaf, zegt Fermont. Fotograferen met film is geen optie bij een bevalling.

'Wat vond je er zelf van?', wil ze van Laura weten. Die zegt dat de bevalling 'een beetje in een roet' is verlopen. 'Ik heb al en toe blind geschoten.' Maar Ter Steege en actrice Denise zijn te spreken over het debut van hun geboortefotograaf. 'Ik vond een fine röde toen je binnenkwam.'